

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ג תְּשׁוּרִי:

סֵדֶר לְקוּטִי פִּנְחֵר"ן הַיּוֹפְנִי:

וְזֶהוּ: רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב – הִיא הַתּוֹרָה, הַנְּחַמְדִים מִזָּהָב. וְגָלָה עַל רֵאשָׁה – פִּרְשׁ רִש"י: 'מַעֲיָן', הוּא הַמַּעֲיָן הַיּוֹצֵא מִבֵּית ה', הוּא הַתְּפִלָּה. וְשִׁבְעָה נִרְתְּיָה – הֵם הַנְּשָׁמוֹת דְּאֵתְרִבִּיאוּ בַּגֶּן, הַנְּחַלְקִים לְשִׁבְעַת כְּתוּבֹת (עֵינ מִדְרַשׁ שׁוּח"ט מִזְמוֹר י"א). שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת – הֵם מ"ט אֲזוּרוֹת, שֶׁהוּא אֲזוֹר הַגְּנוּז לְעֵתִיד (כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רִש"י שָׁם), בְּחִינַת עֵדוֹן עֵינ לֹא רָאִתָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה כַּנ"ל. וְשָׁנִים זֵיתִים עָלֶיָה – פִּרְשׁ רִש"י: 'שְׁנֵי אֵילָנוֹת', הֵינּוּ אֵילָנָא דְחַיִּי וְאֵילָנָא דְמוֹתָא, הֵינּוּ טוֹב וְרָע כַּנ"ל. וְזֶהוּ: אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְּׂמָאל – כַּנ"ל. "וּמִשָּׁם יִפְרֹד", שֶׁנִּפְרֹד הָרָע מִהַטּוֹב, זֶה לְיָמִין וְזֶה לְשְׂמָאל.

וְאָמַר אֵל הַמַּלְאָךְ מָה אֵלֶּה. וַיַּעַן וְכוּ' לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכַח כִּי אִם בְּרוּחִי – הֵינּוּ בְּחִינַת הָרוּח־חַיִּים הַנ"ל, בְּחִינַת "כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאִי הָרוּחַ" וְכוּ' כַּנ"ל; כִּי עַל-יַדֵּי תּוֹרָה וְתְּפִלָּה, שֶׁעַל-יַדֵּי-זֶה מְבָרְרִין הַטּוֹב מִן הָרָע כַּנ"ל, שֶׁזֶּה בְּחִינַת כָּל מִרְאֵה הַמְּנוֹרָה כַּנ"ל, עַל-יַדֵּי-זֶה זוֹכֵה לְרוּחַ הַחַיִּים וְנִשְׁלָם כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת כַּנ"ל.

(וְזֶהוּ: "לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכַח כִּי אִם בְּרוּחִי אָמַר ה' צְבָאוֹת. מִי אֲתָה הָרַחֲמָנוּ לְפָנַי זָרְבָּבֶל לְמִישָׁר" וְכוּ' – כִּי זָרְבָּבֶל הָיָה אֶז הַצְּדִיק-הַדּוֹר, וְעָמְדוֹ כְּנֶגְדּוֹ כִּמְתָה רְשָׁעִים לְבַטְלוֹ מִעֲבוֹדָתוֹ, כִּמְבֹאֵר בְּפָסוּקִים רַבִּים. וְעַל זֶה נֶאֱמַר שָׁם: "לֹא בְּחִיל וְלֹא בְּכַח כִּי אִם בְּרוּחִי" וְכוּ', שֶׁעַל-יַדֵּי בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הָרוּח־חַיִּים הַנ"ל שֶׁמִּשִּׁדְּ הַצְּדִיק הַגְּמוּר וְכוּ' כַּנ"ל, עַל-יַדֵּי-זֶה יִכְנִיעַ וַיִּפִּיל כָּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תיח ✧ צֶמַח מִזֶּה רִנְיָתָהּ זִיכָר לְ"צֶדֶק צַדִּיק מִקֻּוֹה שִׁדְחָה צֶדֶד מִסְפְּרֵי רַבְּנָו יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְצַח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

הַשּׁוֹנְאִים, בְּחִינַת "מִי אֶתָּה הֵר הַגָּדוֹל לְפָנַי זָרְבָּבֶל לְמִישֵׁר", שְׂכָל
הַמוֹנְעִים הָעוֹמְדִים לְפָנָיו כְּהֵר, כָּלָם יִתְבַּטְּלוּ עַל-יְדֵי בְּחִינַת
הָרוּח־חַיִּים הַנִּ"ל, כַּנִּ"ל).

ט וְהִנֵּה מְבֹאֵר לְמַעְלָה, כִּי הָרוּח־חַיִּים הוּא בְּהַתּוֹרָה, בְּחִינַת
"וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם" כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן
בְּמִצְרַיִם, שְׁתִּיָּה קָדָם קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְלֹא הָיָה לָהֶם מִהֵיכָן לְקַבֵּל
הָרוּח־חַיִּים, נֶאֱמַר בָּהֶם (שְׁמוֹת ו): "מִקְצֶר רוּחַ", כִּי לֹא הָיָה לָהֶם
מֵאֵין לְקַבֵּל הָרוּח־חַיִּים שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶרֶץ אַפִּים, מֵאֶרֶץ רוּחָה
כַּנִּ"ל, וְעַל כֵּן נֶאֱמַר בָּהֶם 'מִקְצֶר רוּחַ', שֶׁהוּא הַפֶּךְ אֶרֶץ אַפִּים,
שֶׁהוּא בְּחִינַת הָרוּח־חַיִּים שְׂמֵמְשִׁיכִין עַל-יְדֵי אֲנָחָה לְהַשְׁלִים
הַחֲסָרוֹן כַּנִּ"ל, כִּי הָרוּחַ הוּא שְׁלֵמוֹת הַחֲסָרוֹן כַּנִּ"ל, בְּחִינַת "וַיִּתֵּן
לָךְ מִשְׁאֵלַת לִבְךָ". וְזֶהוּ בְּחִינַת: "הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ" –
שְׁנֵת מִלֵּא הַחֲסָרוֹן.

וְזֶהוּ בְּחִינַת מְלֵא פּוּם – מְלֵא פּוּם. וְהָעֲנִין, כִּי מְלֵא פּוּם הוּא יוֹד
וְאוֹ, וְהוּא בְּחִינַת יוֹד מִינֵי דְפִיקוּן, כְּנֶגֶד יוֹד הַדְּבָרוֹת.
וְהַדְּפֶק הוּא עַל-יְדֵי הָרוּחַ, כִּי הוּא הַדְּפֶק הוּא בְּחִינַת כַּנִּ"ל,
כְּנֶגֶד עֲשֵׂרֵת הַדְּבָרוֹת, כִּי הָרוּחַ שֶׁהוּא הַדְּפֶק הוּא בְּחִינַת כַּנִּ"ל,
וְהוּא הוּא בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הָרוּחַ. וְהֵינּוּ מְלֵא פּוּם – מְלֵא פּוּם כִּי
עַל-יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת הָרוּחַ נִשְׁלָם הַחֲסָרוֹן, שְׁזֶהוּ בְּחִינַת "הִרְחַב פִּיךָ
וְאִמְלֵאֲהוּ" – שְׁנֵת מִלֵּא הַחֲסָרוֹן כַּנִּ"ל, שְׁזֶהוּ בְּחִינַת מְלֵא פּוּם –
מְלֵא פּוּם כַּנִּ"ל.

וְזֶהוּ שְׂדֵקָדָק: (תְּהִלִּים פ"א): "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם", וְקַבְּלוּ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם הָרוּחַ, וְאֵי דִיקָא
"הִרְחַב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ", בְּחִינַת מְלֵא פּוּם כַּנִּ"ל, בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת
הַחֲסָרוֹן. כִּי דִיקָא אַחַר יְצִיאַת מִצְרַיִם, בְּחִינַת "הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ

מְצָרִים", שָׁאז נְתַבְטֵל בְּחֵינַת מְקַצֵּר רוּחַ הַנִּ"ל, כִּי קִבְלוּ הַתּוֹרָה שְׁשֵׁם הָרוּח־חַיִּים כַּנִּ"ל, עַל כֵּן אִז דִּיקָא: "הִרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ", בְּחֵינַת שְׁלֵמוֹת הַחֶסֶד, בְּחֵינַת מְלֵא פִּי, בְּחֵינַת "יִמְלֵא ה' כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ" כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן נִזְכָּר יְצִיאַת מְצָרִים בְּפָרָשַׁת צִיצִית, כִּי צִיצִית בְּחֵינַת הָרוּח־חַיִּים, בְּחֵינַת מֵאַרְבַּע רוּחוֹת וְכוּ' כַּנִּ"ל.

גַּם דְּבַר אִז מֵעֵינַי שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת הַיּוֹם וּשְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת הַלַּיְלָה, שְׁיֵשׁ בָּהֶם שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה צְרוּפֵי הַיּוֹ"ה, בְּכָל שְׁעָה יֵשׁ צְרוּף אַחֵר, וְכָל שְׁעָה נִחְלָקַת לְתַתְּר"ף חֲלָקִים, וְכָל חֲלָק וְחֲלָק מִתַּתְּר"ף חֲלָקִים יֵשׁ בּוֹ גַּם כֵּן צְרוּף הַשֵּׁם, וְכָל זֶה הוּא בְּחֵינַת רוּחַ הַחַיִּים שֶׁבְּהַדְפָּק (עֵינַי ר"ח שֶׁעַר הִירָאָה פ' יוֹד) וְלֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעַת בְּאוֹר עֵינַי זֶה הַיּוֹם. גַּם שְׁכַחְתִּי קֶצֶת מִזֶּה, וְהַמְשַׁכְּלִים יִבְיֵנוּ.

"רָכַב אֱלֹקִים רַבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאן" (תְּהִלִּים ס"ח), 'אֲלֵפֵי' – בְּחֵינַת אֲלוּפֵי עֲשׂו, וְעַל־יְדֵי 'רָכַב אֱלֹקִים רַבְתִּים' – בְּחֵינַת קִבְלַת הַתּוֹרָה, שְׁמִשָּׁם מְקַבְּלִין הָרוּח־חַיִּים הַרְבֵּנִים דְּקִדְשָׁה – עַל־יְדֵי־זֶה 'אֲלֵפֵי שְׁנָאן', כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (עֲבוּדָה זָרָה ג'): 'אַל תִּקְרִי שְׁנָאן אֶלָּא שְׁאִינָן', הֵינּוּ שְׁעַל־יְדֵי קִבְלַת הַתּוֹרָה, שְׁשֵׁם הָרוּחַ דְּהַרְבַּ דְּקִדְשָׁה, עַל־יְדֵי־זֶה נְתַבְטֵלִין וְנִכְנָעִין אֲלוּפֵי עֲשׂו, רַבְרָבֵי עֲשׂו, שְׁהֵם בְּחֵינַת הַרְבַּ דְּקִלְפָה, בְּבְחֵינַת 'אֲלֵפֵי שְׁאִינָן', שְׁאֲלוּפֵי עֲשׂו, רַבְרָבֵי עֲשׂו, נְתַבְטֵלִין וְאִינָן:

"מִכְנַף הָאָרֶץ זְמַרְתָּ שְׁמַעְנוּ צְבִי לְצִדִּיק וְאָמַר רְזִי־לִי רְזִי־לִי אִז לִי, בְּגָדִים בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ" (יִשְׁעִיָּהוּ כ"ד).

"מִכְנַף הָאָרֶץ" – זֶה בְּחֵינַת כְּנָפֵי הַצִּיצִית, שְׁשֵׁם הָרוּח־חַיִּים, שֶׁהוּא בְּחֵינַת כְּנוֹר שֶׁל דָּוִד שֶׁהָיָה מְנַגֵּן עַל־יְדֵי הָרוּחַ צְפוּנִית וְכוּ' כַּנִּ"ל (עֵינַי זוּהַר שֶׁלַח קע"ה): כִּי הַנְּגִינָה וְהַזְמִירוֹת נִמְשָׁכִין מִהָרוּח־חַיִּים

שְׂבַבְנֵי רֵאָה בִּידוּעַ. וְזָהוּ: "זְמַרְתָּ שְׂמַעְנוּ", בְּחִינַת הַנְּגוּן שֶׁל כְּנוֹר
 שֶׁל דָּוִד, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַרוּח־חַיִּים, שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּנֵפֵי הַצִּיצִית,
 בְּחִינַת מְכַנֵּף הָאָרֶץ כַּנ"ל. וְעַל־יְדֵי־זֶה מְכַנִּיעִין הַרְשָׁעִים, בְּבְחִינַת
 "לֵאחֹז בְּכַנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּנְעָרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה".

וְזָהוּ: "צְבִי לְצַדִּיק", פִּרְשׁ רַש"י: 'עֲתִיד לְהִיּוֹת מַצָּב וּתְקוּמָה
 לְצַדִּיקִים' – הֵינּוּ כַּנ"ל, כִּי עַל־יְדֵי הַרוּח־חַיִּים הַנ"ל
 מִתְגַּבְּרִין הַצַּדִּיקִים עַל הַרְשָׁעִים כַּנ"ל.

וְזָהוּ: "וְאָמַר רְזִי־לִי" וְכו' אֹזִי לִי – פִּרְשׁ רַש"י, 'שְׁנַגְלוּ לִי שְׁנֵי
 רְזִים: רִז פְּרַעְנִיּוֹת וְרִז יִשׁוּעָה, וְהָרִי תִרְחַק הַיִּשׁוּעָה עַד'
 וְכו' – הֵינּוּ כַּנ"ל, כִּי הַרוּחַ שֶׁל הַרְשָׁע גָּדוֹל בְּשַׁעֲתוֹ, בְּבְחִינַת
 רוּח־סַעֲרָה, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַצָּרוֹת וְאֲרִיכַת הַגְּלוּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וְזָהוּ: "בְּגָדִים בְּגָדוּ וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוּ" – כִּי יְנִיקַת הַבּוֹגְדִים
 וְהַרְשָׁעִים הוּא מְבַחֵינַת פְּגָם הַבְּגָדִים, דְּהֵינּוּ פְּגָם
 הַצִּיצִית, שֶׁהֵם בְּכַנְפֵי הַבְּגָד, דְּהֵינּוּ מְפָגֵם הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת,
 שְׂאֲחִיזְתָּן וְשָׂרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן הוּא בְּחִינַת אֲרָבַע צִיצִית כַּנ"ל. אֲבָל
 סוּף כָּל סוּף: "פָּחַד וּפַחַת וּפָח עֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ" וְכו' – כִּי כָל
 הַרְשָׁעִים יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, כִּי לְסוּף כָּלָה וְנֶאֱבָד וְכו' כַּנ"ל, כִּי הַצַּדִּיקִים
 גְּמוּרִים מְכַנִּיעִין אוֹתָם וּמְשַׁפִּילִים רְשָׁעִים עַדִּי אָרֶץ עַל־יְדֵי הַרוּח־
 חַיִּים שְׁלָהֶם, שֶׁהוּא בְּחִינַת צִיצִית, בְּחִינַת "מְכַנֵּף הָאָרֶץ זְמַרְתָּ
 שְׂמַעְנוּ" כַּנ"ל.

כְּנוֹר שֶׁל חָמֵשׁ נִימִין – בְּחִינַת הַתּוֹרָה; וְכֵן כָּתוּב בְּזוֹהַר (צו ל.ב.):
 'וְתוֹפְשֵׁי הַתּוֹרָה – אֵלֶיךָ דְּתַפְשִׁין בְּכְנוֹרָא'.

חָמֵשׁ אֲנִי אֵיךְ לָרְאָה (חֲלִין מ"ז). – כִּי רוּחַ הַחַיִּים הוּא בְּהִרְאָה,
 וּמִשָּׁם הַמְשַׁכֵּת הַרוּחַ שֶׁל הָאֲנָחָה, כִּידוּעַ בְּחוּשׁ, וְעַל־כֵּן
 אֵיךְ לָה חָמֵשׁ אֲנִי לָרְאָה, כְּנֶגֶד חֲמֵשֶׁת־חֻמְשֵׁי־תּוֹרָה (עֵיין תִּיקוּן כ"ה):

ה' נִימִין דְּכַנּוּר דְּדוּד, שְׁשָׁם הַרוּח־חַיִּים כַּנ"ל: (עֵינ בַּתְּקוּנִים, תְּקוּן י: כַּנְּפִי מִצְוָה, אֲנוּן ה' קִשְׁרִין לְקַבֵּל שְׁמַע וְכוּ', דְּאֲנוּן לְקַבֵּל ה' נִימִין דְּכַנּוּר דְּדוּד וְכוּ', עֵינ שָׁם. גַּם עֵינ בְּהַשְׁמָטוֹת הַזֵּהָר):

סֵדֶר קִצּוּר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

ח צִיצִית הֵם בְּחִינַת רוּחַ חַיִּים דְּקִדְשָׁה הַנ"ל וְעַל יָדָם מִשְׁלִימִים כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת עַל-יְדֵי אֲנָחָה וּמְכַנִּיעִין הַרוּחַ חַיִּים דְּקִלְפָּה רוּחַ סְעָרָה רוּחַ הַטְּמָאָה וּמְגַרְשִׁים הָרַע מִן הַטּוֹב מְכַל הַמַּדּוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנִּיעִים הַחוֹלְקִים וְהַרְשָׁעִים וּמְשַׁפִּילִים אוֹתָם עַדִּי אֲרִי:

ט הַצַּדִּיק שׁוֹמֵעַ כָּל הָאֲנָחוֹת שֶׁל הַדְּבוּקִים בּוֹ כִּי מִמֶּנּוּ תּוֹצְאוֹת חַיִּים לְכָל אֶחָד כִּי הוּא "אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ" (בַּמִּדְבָּר כ"ז יח). כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה שִׁיזְדַּע לְהִלָּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וּמִמְשִׁיךְ וּמִשְׁלִים הַרוּחַ חַיִּים שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד:

סֵדֶר חַיִּי מַוְהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

וְהֵנָּה בַּמֶּאֱמָר זֶה מְבֹאֵר שֶׁכְּשֶׁנִּסְתַּלַּק הַצַּדִּיק הָרֹאשׁ בֵּית. עַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּדְּלִין וְנִתְפָּרְסְמִין בְּעַלֵּי שְׁמוֹת הַטְּמָאָה וְקִדְרִיִּים וְכוּ', וְכֵן עַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים שְׁרָפוֹת רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְכָל זֶה רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ שֶׁבְּסֻמּוּךְ אַחַר פְּטִירַת הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַנ"ל נִתְפָּרְסָם סָמוּךְ לְמִקוּמוֹתֵינוּ קִדְרֵי אֶחָד בְּכַפַּר חוֹסְטִיבֵין בְּפָרְסוּם גְּדוֹל, וְהָיוּ נוֹסְעִים אֵלָיו מְכַל הַסְּבִיבוֹת, וְעָשָׂה פְּעֻלוֹת רַבּוֹת בְּשְׁמוֹת הַטְּמָאָה. וְכֵן נִתְפָּרְסְמוּ כַּמָּה וְכַמָּה קִדְרִיִּים בְּמִקוּמוֹת אַחֲרִים.

גַּם בְּאוֹתָהּ הַשָּׁנָה הָיוּ שְׁרָפוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעוֹלָם עַד שֶׁכְּמַעַט שָׁלֹא הִיָּתְתָה עִיר אַחַת שֶׁלֹּא נִשְׂרָפָה כַּמָּה פְּעָמִים, וְגַם בְּבִרְסָלָב הָיוּ שְׁרָפוֹת גְּדוֹלוֹת כַּמָּה פְּעָמִים בְּשָׁנָה זוֹ, וְכֵן בְּעִירוֹת הַסְּמוּכוֹת

והרחוקות. ובזה ראינו בעינינו איך שכל תורתו היא כלה רוח הקדש, ויכולין לידע ממנה עתידות, כאשר אמר הוא וברונו לברכה בעצמו על מאמר הנ"ל.

גם מה שאמר קדם סבות שהוא בטוח בכחו של הרב הקדוש הזה שיהיו אתרוגים במדינתנו וכו' מבאר גם-כן בזה המאמר בסופו. מענין הדור האתרוגים שנמשך גם-כן מהראש בית בבחינת קורא הדורות מראש וכו' עיין שם:

מו (מו) קדם שגלה ענין הנדפס בלקוטי תנינא סימן ס"ח. מענין הצדיק שצריך שישאיר בנים ותלמידים והוא שיהיה להתורה כי מרחמם ונהגם בסימן ז' אז דבר שהיה כמה גדולים שכל אחד עשה ותקן מה שתקן ואחר כך נפסק. וכונתו לענין ההארה שהאירו דעתם בתלמידיהם וקרבו כמה אנשים להשם יתברך אבל אחר כך נפסק הארתם, אבל אנו צריכים לעשות דבר שלא יפסק לעולם, שאילו אנשים יעשו אנשים אחרים, והם יעשו עוד אנשים וכן לעולם.

וכן שמעתי כבר שהמקורים שלנו בהכרח שיאירו בחבריהם ותלמידיהם. וכל אחד מכרח שיעשה איזה פעולה ויאיר בחברו, וחברו בחברו. כי יש ענפים להאילן ומאלו הענפים יוצאין עוד ענפים וכן להלן יותר וכו'. וכבר נרשם במקום אחר מה שאמר שהאש שלי תוקד לעולם לא תכבה. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון: "מיין פייערל וועט שוין טלוען ביז משיח וועט קומען" [האש שלי תוקד עד ביאת המשיח].

והתחלת השיחה הנ"ל מענין בן ותלמיד, התחיל עלידי שנכנס מחדרו לחדר השני שסמוך לביתו הגדול, ועמד אצל הפתח שיצא משם מחדרו, ומצא אותנו עומדים לפניו הינו אותי וחברי

וְחַתְּנוּ רַבִּי יוֹסֵקָא עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם חַתְּנוֹ וְאָמַר לוֹ
 שְׁמַעְתִּי שְׁלֹמֶדֶת הַיּוֹם וְהִתְחִיל לְהוֹכִיחוֹ בְּאַהֲבָה שִׁיחֲזִיק בְּלִמּוּדוֹ,
 וְאָמַר לוֹ הֲלֹא טוֹב וַיָּפֶה כְּשִׁלּוֹמְדִים תְּחַלֶּה וְאַחֲר־כֵּן הוֹלְכִים לְשׁוּק
 לְסַחַר וְכוּ'.

וְאַחֲר־כֵּן עָנָה וְאָמַר הֲלֹא גַם אֲנֹכִי לּוֹמֵד גַּם־בֵּן, וְהִלְמוּד שְׁלִי הוּא
 חֲדוּשׁ וְהִתְחִיל לְהִתְפַּאֵר אֶת עַצְמוֹ וְעָנָה וְאָמַר אֲנִי יָכוֹל לְלַמֵּד אֲנִי
 יָכוֹל לְהִרְאוֹת לְלִמְדָן הַגָּדוֹל שֶׁבְּגְדוּלִים שְׁעֵדִין אֵינּוּ יָכוֹל לְלַמֵּד כָּלֵל
 וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ כָּלֵל. וְכֵן לְהִפְךָ אֲנִי יָכוֹל לְהִרְאוֹת לְהַקְטִינִים שְׁקֵרוּבִים
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּלְהִתּוֹרָה וְכוּ' וְנִכְנַס מְשִׁיחָה זו לְתוֹךְ שִׁיחָה הַנַּ"ל
 וְגָלָה כָּל הָעֲנִין הַנֶּאֱמָר שֶׁם מֵעֲנִין בֵּן וְתִלְמִיד מֵה שְׁדָרִי מֵעֲלָה
 שׁוֹאֲלִים דִּיקָא אֵיךָ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ, וְלְהִפְךָ דָּרִי מִטָּה אֲזֹמְרִים מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, עֵין שֶׁם וְהֵבֵן הֵיטֵב.

אֲשֶׁרִי הַשָּׁעָה וְהָרַגַע שֶׁזָּכִינוּ לְשִׁמְעַת זֹאת מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בְּעַצְמוֹ.
 אֲלֵמָּלֵא לָא אֶתִּינָא לְעֵלְמָא אֵלָּא לְשִׁמְעַת דָּא דֵּינּוּ. וְכֵן עַל כָּל דְּבוּר
 וְדְבוּר שְׁשִׁמְעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ, בְּמָה אֶקְדֵּם הַשֵּׁם, כְּעַל כָּל אֲשֶׁר
 גְּמַלְנוּ, מָה אֲשִׁיב לְהַשֵּׁם כָּל תְּגִמּוּלוֹהִי עָלַי:

סדר האלקה-בית היומני:

ה. טעם דָּגָן מְבִיא דַעַת לְאָדָם. ו. חֲמָרָא וְרִיחָנִי פְקָחִין. ז. עַל־יַדִּי
 הַמְּחַלְקֵת אֵין הַדַּעַת מִיִּשְׁבֵּת. ח. אָדָם מְצַטְעֵר מִדְּבָר, הַנִּרְאָה
 לְעֵינַיִם יוֹתֵר מִהַצְעֵר, שְׁמַצְעֵר מִהִדִּיעָה. ט. הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה
 וּבְגִמְלוֹת־חֲסָדִים, זוֹכֵה לְהַבְנָה. י. עַל־יַדִּי פֶת שְׁחָרִית נְתַחֲכִם. יא.
 הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשַׁרְה נְבוֹאָתוֹ עַל נְבִיא שֶׁל שְׁלִיחוֹת בְּהַפְסֵק,
 אֲפִלוּ אֵינּוּ חָכָם. יב. הַחֲכָמִים יָכוֹלִים לְהַשְׁיֵג בְּחֻכְמָה דְּבָרִים תְּרַבֵּה
 שְׂאִין בְּשִׁכְל הַטְּבַע לְהַשְׁיֵג. יג. הָרוֹצֵה לְהַחֲכִים יְדָרִים. יד. כְּשֶׁאָדָם
 רוֹצֵה לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּאִיזָה דְּבָר, יִפְתַּח סֵפֶר וַיְבִין אֵיךְ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תכר - צֶמַח מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָיִל "צֶמַח צִנְיָי מִקֹּוֹה שִׁדְיָי צֶמַח מִסְפָּרִי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת -

לְהַתְנַהֵג. טו. שְׁמֵן זַיִת מִפְקָח הַלֵּב. טז. מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּתַמִּימוֹת,
נַעֲשֶׂה מִשְׁכִּיל. יז. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲמוּנָה, זוֹכֵה אַחֲר־כֶּף לַעֲבֹד אֶת
הַשֵּׁם בְּדַעַת גָּדוֹל. יח. עַל־יַדֵּי יִרְאֶה תְּזוּכָה לְדַעַת. יט. עַל־יַדֵּי
הַכָּרֶת צְדִיקִים תְּזוּכָה לְבִינָה וְדַעַת. כ. מִי שֶׁהוּא הַצִּנְע־לֶכֶת -
מִחֲשֻׁבוֹתָיו צְלוּלִים. כא. מִה שֶׁרוֹאֶה עֵין, יוֹתֵר נָקֵל לְהִבִּין אוֹתוֹ
הַדָּבָר. כב. מִי שֶׁיִּשְׁמַר אֶת עֲצָמוֹ מִבְּשׂוּלֵי עֲכוּ"ם וּמִנְסָךְ, זוֹכֵה
לְחֻכְמָה וּמִבִּין בְּכָל סֵפֶר. כג. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ גִּבְאוֹה, לֹא יִזְכָּה לְהִבִּין
מִמְשַׁלֵּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל הַכֹּל. כד. כְּשֶׁאֵין אֶתָּה עוֹשֶׂה חֶסֶד,
עַל־יַדֵּי זֶה אֵין לָךְ דַּעַת. כה. כְּשֶׁאֶתָּה עוֹשֶׂה שׁוֹם הַזֵּיק, יִדִיעַ לְהוֹי
לָךְ שְׁפָגְמַת בְּדַעַת. כו. מִי שֶׁנִּתְגַּלָּה לוֹ אֵיזָהוּ שְׁכָל, בִּידוּעַ
שִׁיתְרוּמָם בְּמִהְרָה אֵיזָהוּ הַתְרוּמָמוֹת. כז. כְּשֶׁעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה בְּכָל
לֵב, הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נוֹתֵן לְבוֹ לְדַעַת תְּאֹתוֹ וּרְצוֹנוֹ. כח. מִי
שֶׁלֹּא תִקֵּן עוֹנוֹתָיו, אֵינּוּ יָכוֹל לִידַע אֶת הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כט.
עַל־יַדֵּי אֲמַת תְּזוּכָה לְדַעַת דֶּרֶךְ הַשֵּׁם. ל. גַּם עַל־יַדֵּי הַכְּנַס־
אוֹרְחִים. לא. כְּשֶׁתַּעֲשֶׂה חֶסֶד שֶׁל אֲמַת עִם צְדִיקִים, תְּזוּכָה לְדַעַת,
שְׁכָל הַדְּרָכִים הֵן תְּפִלָּה הֵן אֲכִילָה הֵן שְׂאֵר תַעֲנוּגִים - כָּלָם הֵם
דֶּרֶךְ הַשֵּׁם. לב. עַל־יַדֵּי רִנָּה שֶׁל שְׂמֵחָה תִהְיֶה בְּר־דַעַת. לג. מִי
שֶׁמְשַׁלְּמִין לוֹ רָעָה תַחַת טוֹבָה, הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְרַחֵם עָלָיו
וְנוֹתֵן לוֹ שְׁכָל גָּדוֹל בְּעֲבוּדַת הַבוֹרָא. לד. לְפִי הַגְּדֵלַת מַעֲשִׂים
טוֹבִים שֶׁל אָדָם כֵּן הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מַעֲמִיק מִחֲשֻׁבוֹתָיו שֶׁל אָדָם,
הֵינּוּ שְׁנוֹתֵן לוֹ מַח גָּדוֹל.

סֵדֶר שְׁבֻתֵי הַר"ן הַיְיָמִי:

יח וּבַחַל הַמוֹעֵד סְכוֹת הָלְכוּ כָּל הָעוֹלָם, וְגַם רַבְנֵי הַלֵּךְ עִמָּהֶם,
לְמַעַרְהָ שֶׁל אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וְשֵׁם עָשׂוּ כָּל הָעוֹלָם שְׂמֵחָה גְדוֹלָה
וְרִקוּדִין וּמְחֻלוֹת וְהוּא לֹא הָיָה שְׂמֵחַ כָּלָל רַק יָשָׁב שֵׁם בְּהַכְּנַעַה

גְּדוּלָה וּבִלְבַב נְשָׁבֵר וְשָׂאֵל הָרַב רַבִּי זְאֵב הַנִּי"ל אֶת הָאִישׁ שְׁהִיָּה עִמּוֹ: מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, שֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת מִן רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה עַד עַתָּה? ה' יוֹדֵעַ אִם טוֹב הַדָּבָר וְגַם בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה עָשׂוּ הַקְּפוֹת בְּרַקוּדִין וְשִׂמְחָה כַּנְּהוּג, בְּפֶרֶט שְׁהָיוּ שָׁם אֲנָשִׁים חֲסִידִים, וְהוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, הָיָה גַם-כֵּן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְלֹא רָצָה לַעֲשׂוֹת שׁוֹם הַקְּפָה, רַק יָשַׁב שָׁם בְּהַכְנָעָה וּבְכַפִּיפַת רֹאשׁ (כַּאֲשֶׁר דִּרְכוּ הָיָה כֵּן עַל-פִּי הָרַב קֹדֶם שְׁזָכָה לַפְּעַל מַה שְׁהִיָּה רוֹצֶה בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, שְׁהִיָּה לוֹ לֵב נְשָׁבֵר מְאֹד, בְּכָל פַּעַם וְכוּ' כַּאֲשֶׁר יִבְאֵר לְקַמּוֹ) וְאַחַר שִׂמְחַת תּוֹרָה אָמַר לְהָאִישׁ שְׁהִיָּה עִמּוֹ: בְּרוּךְ הַשֵּׁם פָּעַלְתִּי מַה שְׁרָצִיתִי עַל-צַד הַיּוֹתֵר טוֹב וְנִכּוֹן, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה בְּדַעְתִּי לְהַתְמַהֵמָה כָּאֵן מַחְמַת חֲבוּב אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וְעַכְשָׁו בְּרָצוֹנִי לְנַהַג נְסִיעוֹת לְבֵיתֵנוּ לְחוּץ לְאֶרֶץ עַל-כֵּן לֵךְ וּשְׂכַר הַסְּפִינָה לְסַטְנְבוֹל וְלֹא אָבָה הָאִישׁ שְׁהִיָּה עִמּוֹ לְשִׁמְעַ אֱלֹיו, וּמֵאֵן לְנַסֵּעַ לְבֵיתוֹ, כִּי אָמַר שְׁרָצוֹנוּ לְהִיּוֹת בְּטַבְּרִיָּה וְכוּ' וְהַשִּׁיב לוֹ רַבֵּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה: מֵאַחַר שֶׁאַתָּה מֵתְאַוֶּה לְהִיּוֹת בְּטַבְּרִיָּה, לֵךְ וּשְׂכַר חֲמוּזִים לְשָׁם כִּי דִרְכוּ הָיָה לְבָלִי לְהַתְעַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל שׁוֹם דָּבָר וְכוּ' וּשְׂכַר חֲמוּזִים לְעִיר הַקֹּדֶשׁ טַבְּרִיָּה, וּבָאוּ לְשָׁם לְעֵת עֶרְב וְכָל הַלַּיְלָה הָלְכוּ אֲנָשִׁי טַבְּרִיָּה לְקַבֵּל פָּנָיו, זֶה נִכְנָס וְזֶה יוֹצֵא וְהַרְבֵּה הִלְבִּישׁוּ עֲצָמָם בְּבִגְדֵי שִׁבְת לְכַבוֹדוֹ וְלֹא הָיָה יָשׁוּן כָּל הַלַּיְלָה מַחְמַת זֶה וּבִתְחִלָּה נִתְאַכְסֵן בְּבֵית שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ נִיז וְנִכְדָּ שֶׁל הָרַב הַקָּדוֹשׁ מוֹרְנוּ הָרַב נַחֲמָן מֵהַרִּידֵעֲנָקָא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה אֵךְ רַבִּים אָמְרוּ שְׁצָרִיכִין לְרֹאוֹת בְּשִׁבְלֵנוּ בֵּית גְּדוּל שְׁהִיָּה לוֹ הַרְחַבַת הַדַּעַת וּמִיד הַסְּכִימוּ שְׁהִיָּתְאַכְסֵן בְּבֵית הָרַבֵּנִי הַמְּפָרָס הַוֹתִיק וְהַחֲסִיד מוֹרְנוּ הָרַב צְבִי הַרְקָעֵר, וְנִכְנָס לְשָׁם וְשָׁלַח אֱלֹיו הָרַב הַקָּדוֹשׁ הַמְּפָרָס מוֹרְנוּ הָרַב אַבְרָהָם קְלִיסְקָר זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, כַּאֲשֶׁר שִׁיוֹם הַקֹּזָה הוּא אֶצְלוֹ

זֶה הַתָּנִי וְלֹא יַעֲבֹר

תכוּ לְאֹמֵר מִזֶּה הַתָּנִי יֵצֵא לְ"עֵד לְעַד מִקֻּוֹה שֶׁיִּהְיֶה מְסֻפָּר לְבָנֵינוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" עַל-מִן הַתָּנִי וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁ"י יִשִּׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

עַל-כֵּן הוּא מִן הַנִּמְנָע שֶׁיִּלְךְ אֶצְלוֹ לְתַן לוֹ שְׁלוֹם וְהַשִּׁיב רַבֵּנוּ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, שֶׁבְּלֹא זֶה הָיָה בְּדַעְתּוֹ לִילְךְ אֵלָיו וּמִיֵּד הִלְךְ לְהַצְדִּיק הַנִּ"ל, וְקָבְלוּ בְּכָבוֹד גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וּבְאַהֲבָה יִתְרָה וּבְחֶבֶד גָּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד וְגַדְל הָאַהֲבָה וְהַחֲבוּב שֶׁהָיָה לְהִרְבֵּה הַקְּדוּשׁ מוֹרְנוּ הָרַב אֲבָרְהָם הַנִּ"ל עִם כְּבוֹד רַבֵּנוּ הַקְּדוּשׁ, זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה, אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וּלְסַפֵּר:

סֵדֵר שֶׁלְחֵן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ז) יש נוהגים לברך ברכות אחרות נוספות על אלו וטעות הוא בידם: (ח) כל הברכות האלו אם לא נתחייב באחת מהן כגון שלא שמע קול תרנגול או שלא הלך או לא לבש או לא חגר אומר אותה ברכה בלא הזכרת השם: הגה ויש אומרים דאפילו לא נתחייב בהן מברך אותן דאין הברכה דוקא על עצמו אלא מברכין שהקב"ה ברא צרכי העולם וכן המנהג ואין לשנות (טור ותוס' והרא"ש פרק הרואה והר"ן פ"ק דפסחים וכל בו): (ט) לא יקרא פסוקים קודם ברכת התורה אע"פ שהוא אומרם דרך תחנונים ויש אומרים שאין לחוש כיון שאינו אומרם אלא דרך תחנונים ונכון לחוש לסברא ראשונה: הגה אבל המנהג כסברא אחרונה שהרי בימי הסליחות מתפללים הסליחות ואח"כ מברכין על התורה עם סדר שאר הברכות וכן בכל יום כשנכנסין לבית הכנסת אומרים כמה פסוקים ותחנונים ואח"כ מברכין על התורה ונהגו לסדר ברכה"ת מיד אחר ברכת אשר יצר ואין לשנות (כן משמע בתוס' ומרדכי פ"ק דברכות) וטוב לומר בשחרית אחר שמע ישראל וגו' בשכמל"ו כי לפעמים שוהין עם קריאת שמע לקרותה שלא בזמנה ויוצא בזה (טור):

סימן מז (א) ברכת התורה צריך ליוהר בה מאד: (ב) צריך לברך בין למקרא בין למשנה בין לגמרא: הגה בין למדרש (טור): (ג) הכותב בדברי תורה אע"פ שאינו קורא צריך

לברך: (ז) המהרהר בדברי תורה אינו צריך לברך: והוא הדין
דיכול לפסוק דין בלא נתינת טעם לדבריו (ר"ן פ"ק דשבת ופ' כל הצלמים
כתב דהוי כהרהור): (ה) ברכות התורה אשר קידשנו במיצותיו על
דברי תורה והערב נא וכו' ואשר בחר בנו: (ו) אומר והערב עם
וי"ו: הגה ויש אומרים בלא וי"ו וכן נהגו (רמב"ם פ"ז מהלכות תפלה ורשב"א
בשם המאור ואבודרהם). אבל יותר טוב לומר בוי"ו: (ז) ברכת אהבת עולם
פוטרת ברכת התורה אם למד מיד בלי הפסק: (ח) ויש להסתפק
אי סגי בקורא ק"ש סמוך לה מיד בלי הפסק ולכן יש ליזהר לברך
ברכת התורה קודם אהבת עולם: (ט) י"א שאם הפסיק בין ברכת
התורה ללמודו אין בכך כלום והנכון שלא להפסיק ביניהם וכן
נהגו לומר פרשת ברכת כהנים סמוך לברכת התורה: (י) אם
הפסיק מללמוד ונתעסק בעסקיו כיון שדעתו לחזור ללמוד לא הוי
הפסק והוא הדין לשינה ומרחץ ובית הכסא דלא הוי הפסק: (יא) א
שינת קבע ביום על מטתו הוי הפסק ויש אומרים דלא הוי הפסק
וכן נהגו: (יב) אף אם למד בלילה הלילה הולך אחר היום שעבר
ואינו צריך לחזור ולברך כל זמן שלא ישן: (יג) המשכים קודם אור
היום ללמוד מברך ברכת התורה ואינו צריך לחזור ולברך כשילך
לבית הכנסת המשכים קודם אור היום מברך כל סדר הברכות
חוץ מברכת הנותן לשכוי בינה ופרשת התמיד (עיין לעיל סימן א' סעיף
ו') שימתין מלאומרה עד שיאור היום: הגה ולכתחילה יטול ידיו קודם
שיברך ללמוד ואם לא היה לו מים יכול ללמוד ולברך בלא נטילה כמו בשאר
ברכות שמברך קודם נטילה כדלעיל סימן מ"ו (אגור): (יד) נשים מברכות
ברכת התורה: הגה ואומרים פרשת התמיד ויש אומרים סדר המערכה
ורבון העולמים אתה צויתנו וכו' ואם אי אפשר לאומרו בצבור יכול לאומרו
בביתו ולחזור פרשת התמיד לבד עם הצבור ויכוין בפעם השניה כקורא

בתורה (טור):

סימן מח (א) בשבת אומרים אצל פרשת התמיד פסוקי מוסף
 דשבת אבל לא בר"ח ויום טוב מפני שקורין בתורה
 בפסוקי מוסף: הגה ויש אומרים שמזכירין גם מוסף ר"ח וכן נוהגין כדי
 לפרסם שהוא ראש חודש וכן הוא לקמן סימן תכ"א (טור) ונהגו המדקדקים
 להתנועע בשעה שקורין בתורה דוגמת התורה שנתנה ברתת וכן בשעה
 שמתפללים על שם כל עצמותי תאמרנה י"י מי כמוך (אבודרהם):

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְלֵי הַיּוֹפִי:

קנג: רבוננו של עולם, מאזין חנונים ומקשיב רננים, הנוטה אֶזְן
 לְשׁוֹעַת אֲבִיוֹנִים, מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, אַתָּה יִדְעָתָ אֶת לְבַבֵּנוּ כִּי
 אֵין בָּנוּ כַּח לְסֵדֶר תַּפְלָתְנוּ לְפָנֶיךָ כְּרָאוּי בְּאַמַּת, כִּי אֶפְפוּ עָלַי
 רְעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הַשִּׁיגוֹנֵי עוֹזוֹתַי וְלֹא יִכְלָתִי לְרְאוֹת, עֲצָמוּ
 מִשְׁעָרוֹת רֵאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי וְעַתָּה ה' אֱלֹקֵי מְלֵא רַחֲמִים, מָה
 אֶעֱשֶׂה וּמָה אֶפְעַל וּמַהֲיִכֵן אֲבַקֵּשׁ מְנוּחָה אֲשֶׁר יֵיטֵב לִי, כִּי אֲנֹכִי
 יִדְעָתִי גַם יִדְעָתִי גִדְל הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ בְּתַכְלִית הַרְחוּק, כִּי
 הִרְעוֹתִי אֶת מַעֲשֵׂי מַנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, מִיְדֵי יוֹם יוֹם הַשְּׂכֵם
 וְחַטּוֹא וְאֲנִי מְלֵא חַטָּאִים וּפְגָמִים מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֵאשׁ אֵין בִּי מְתָם
 וְלֹא דֵי שְׁלֵא זְכִיתִי עֲדִין לְצֵאת מִן הַחַל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוּ כְּחוּט
 הַשְּׁעָרָה, אַף גַּם לֹא חִסְתִּי עַל נַפְשִׁי וְהוֹסַפְתִּי חַטָּא עַל פְּשַׁע,
 חַטָּאִים עַל חַטָּאִים, פְּגָמִים עַל פְּגָמִים, עַד אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְבָאֵר
 וּלְפָרֵט כָּלֵל חֵלֶק אֶחָד מֵאֲלֵפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת חַטָּאִים וְעוֹזוֹת
 וּפְגָמִים גְּדוֹלִים וְנוֹרְאִים מְאֹד שֶׁגִּרְמַתִּי עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, מָה
 אֵמַר מָה אֵדְבַר מָה אֵמַר מָה אֵדְבַר:

קנד: ה' אֱלֹקִים, אַתָּה יִדְעָתָ כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִים כָּלֵל בְּתוֹךְ צְרוּפֵי
 אוֹתִיּוֹת וְדְבוּרִים אֶת רַבּוּי הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שֶׁלָּנוּ, כִּי פְגָמָנוּ

וְקִלְקַלְנוּ מְאֹד מְאֹד, וְאַפְלוּ מְעַט מְעַט מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁהֵם
 בְּעֶרְבֵנוּ מְכֻנִּים בְּשֵׁם מַעֲשִׂים טוֹבִים, הֵם גַּם כֵּן פְּגוּמִים מְאֹד וְאִיךָ
 יוּכַל פָּגוּם כָּזֶה, מְלַכְלֵךְ כָּזֶה, מְעַרְבֵב כָּזֶה, לְבַקֵּשׁ עֶזֶר וְתְרוּפָה
 וְהַצָּלָה וּמָנוֹס לְמִלֵּט נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת לְהִתְדַבֵּק בְּאוֹר הַחַיִּים:

קִנְיָה: וְאִם אָמַר, חַס וְשָׁלוֹם, אֲבָדָה תִּקְוֹתֵי וְתוֹחֲלֹתֵי מִה', זוֹ קִשְׁיָה
 מִן הַרְאֵשׁוֹנוֹת, כִּי כְּבָר הִזְהַרְתָּנוּ עַל יְדֵי נְבִיאֶיךָ וְצַדִּיקֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים
 הָאֱמִתִּיִּים, כִּי אָסוּר לְאָדָם לִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם אֲךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים חָשַׁבְתָּ מֵרַחוֹק לְהִיטִיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְהַקְּדַמְתָּ רְפוּאָה
 לְמִכְתָּנוּ, וְשַׁלַּחְתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צַדִּיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים הַקְּדוֹשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, אֲשֶׁר הֵם הָיוּ לְמִשְׁעָן וּלְמָנוֹס לָנוּ כִּי עַל יְדֵי
 מַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרְאִים זָכוּ אֲשֶׁר נָתַתָּ לָהֶם כֹּחַ
 לְהַעֲלוֹת וּלְהָרִים אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר זָכוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלֵיהֶם
 בְּאַמֶּת, לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּבְכַחַם הַגְּדוּלִים הָיוּ
 יְכוּלִים לְהָרִים וּלְהַגְבִּיחַ גַּם אֶת נַפְשֵׁי הָאֲמִלָּלָה מְאֹד, לְקַחַת וּלְקַבֵּץ
 גַּם פְּזוּר נַפְשֵׁי הַמְּפֹזְרֹת בְּפִזּוּר גָּדוֹל מְאֹד הָעֵיפָה וְהָרַעְבָה
 וְהַצְּמֵאָה, הַמָּרָה בְּמִרְרוֹת גָּדוֹל מְאֹד, לְכַנֵּם וּלְקַבֵּץ וּלְהַעֲלוֹת גַּם
 אֶת נַפְשֵׁי בְּתוֹךְ כָּלִיּוֹת נַפְשׁוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשִׁים בְּבַחֲיִנַת
 עֲבוּר, לְחַדֵּשׁ אֶת נַפְשֵׁי לְטוֹבָה עִמָּהֶם יַחַד "וְתָהִי לְדָל תִּקְוָה
 וְעֲלֹתָה קִפְצָה פִּיהָ" אֲשֶׁר עֵינַי רָאִיתָה צַדִּיקִים אֱמִתִּיִּים אֲשֶׁר הָיָה
 לָהֶם כָּל הַכֹּחַ הַזֶּה וְיֹתֵר מִזֶּה אֲשֶׁרֵי הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ עוֹלִים
 וְנִכְלָלִים וְנִתְחַדְּשִׁים לְטוֹבָה עַל יְדֵי צַדִּיקֵי אֱמֶת:

קִנְיָה: וְעַתָּה הִנֵּה בָאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּחֲמַל
 וְתַחֹס עַל נַפְשֵׁי הָאֲמִלָּלָה מְאֹד, וְתוֹרְנֵי וְתוֹדִיעֵנִי עֲצָה וְתַחֲבֹלָה
 מִה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו בְּעֵת הַזֹּאת אֲשֶׁר נִשְׁאַרְנוּ כַּתָּרֵן בְּרֵאשׁ הַהָר כִּי
 הַצַּדִּיקֵי אֱמֶת נִסְתַּלְקוּ בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, "הַצַּדִּיק אָבָד וְאִין אִישׁ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תלמוד בבלי מסכת אבות פרק ג' הלכה ג'
 "זקק נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שָׁם עַל לֵב, וְאַנְשֵׁי חֶסֶד נְאֻסְפִים בְּאֵין מְבִין, כִּי מִפְּנֵי הַרְעָה נְאֻסְפִי
 הַצְּדִיק:

קִנּוּ: וְעַתָּה אַתָּה אָבִי שְׂבַשְׂמִים, אָב הַרְחֵמֵן, אָב הַחֶסֶד, הַחֹמֶל
 בְּאַמֶּת, רְאֵה נָא בְּעֵינָיו בְּעֵת הַזֹּאת כִּי בְּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנַחֲנוּ,
 וְנִתְקַיֵּם בָּנוּ עַכְשָׁיו: "וְהִיטָה עֵת צָרָה לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר כָּמוֹהוּ לֹא
 נְהִיטָה", כִּי הַפִּיט אוֹתָנוּ מִכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה זֶה מִיִּתַת
 הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר הָיוּ נוֹשְׂאִים אוֹתָנוּ כְּאֲשֶׁר יֵשֵׁא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק,
 וְהָיוּ חֲסִים עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ, וְהָיוּ מְסַתְּכָלִים תָּמִיד בְּכָל עֵת עַל תְּקוּן
 נַפְשׁוֹתֵינוּ, לְחַדֵּשׁ נַפְשׁוֹתֵינוּ לְטוֹבָה לְחַדֵּשׁ כְּנֶשֶׁת יָמֵינוּ שְׁעָבְרוּ
 בַּחֲשֵׁךְ וְעַתָּה לְהִיכֵן נִפְנֶה, לְהִיכֵן נָנוּם, מֵאֵין נְבַקֵּשׁ עֶזֶר לָנוּ:

קִנּוּ: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הַבִּיטָה בְּעֵינָיו כִּי רְבוּ מִכְּאוּבֵינוּ וְצָרוֹת
 לְבָבֵינוּ, מָרָא דְעֵלְמָא כְּלָא, רְעֵה אֶת צֵאן הַהִרְגָּה וְהִנֵּה אֲנֹכִי
 בְּעֵינָי הוֹלֵךְ נֶעַ וְנָד כְּגוֹף בְּלֹא נְשָׁמָה, כְּגֹלָם בְּלֹא דַעַת, כְּסַפִּינָה
 תּוֹעָה בְּלֵב יָם בְּלִי מְנַהֵיג וְהָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר מְאֹד מְאֹד בְּכָל
 עֵת וּבְכָל רִגַע לְהִתְקַרֵּב אֵלָיךְ אֵינִי יְכוֹל מִחַמַּת עוֹזְנוֹתֵי הַמְּרָבִים,
 וְדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה נִעְלָמוּ מִפְּנֵי, וְאֵינִי יוֹדֵעַ עֲצָה וְתַחֲבוּלָה אֵיךְ
 לְבַקֵּשׁ דַּעַת וְשִׁכְל וְכַח וְגִבּוֹרָה, לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי הַרָע, לְהַכְנִיעוֹ
 וּלְשַׁבְּרוֹ לְכוּפּוֹ לְהִשְׁתַּעֲבֵד לָךְ, לְהַטּוֹת לְבָבִי אֵלָיךְ בְּאַמֶּת, כִּי
 תָּעִיתִי מְאֹד מְאֹד מִקְדָּשְׁתְּךָ הָאֲמֵתִיּוֹת "תָּעִיתִי כְּשֶׁה אֲבִד בְּקִישׁ
 עֲבִדְךָ כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי":

קִנּוּ: ה' אֱלֹקִי, אַתָּה יוֹדֵעַת כִּי כָל מַה שְּׂאֲנִי מוֹסִיף וּמְרַבֶּה לְדַבֵּר
 וּלְהַתּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ, עֵדִין לֹא הִתְחַלֵּתִי כְּלָל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְסִפּוֹר
 הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ, כִּי הִתְרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ וּפְגָמֵי הַמְּרָבִים אֵי אֲפֹשֶׁר
 לְהַכְנִים כְּלָל בְּתוֹךְ דְּבוּרִים וְצָרוּפֵי אוֹתִיּוֹת וְגַם אֲנִי בְּעֵצְמִי אֵינִי
 יוֹדֵעַ כְּלָל הֵיכֵן אֲנִי בְּעוֹלָם, רַק אֲנִי רוֹאֶה הַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמֶּךָ וּפְגָמֵי

הַמְרַבִּים, כְּמוֹ מִי שֶׁמִּבֵּית מִרְחֹק מְאֹד, כִּי מִנְעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה
לֹא עָבַר עָלָי עֲדִיז יוֹם אֶחָד שֶׁיְהִי שָׁלֵם בְּלִי פְגָמִים: